

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 187.

Syvende Session.

55de Møde.

Torsdagen den 14de Febr.

(Fortsat.)

H. Sage: Da det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) anførte, at der var 2 Kalkbrudseiere, hvis Lodder laae forholdsviis langt borte fra det Sted, hvor man tænkte sig, at Banen skulde begynde, saa veed jeg ikke, hvorledes hans Vndringsforslag skulde kunne hjælpe dem til at komme til Banen, naar det ikke kan betale sig for dem at føre deres Kalk derhen; og det undrer mig derfor, at han ikke vilde tale om Banens Retning — Sligt er jo et meget yndet Thema her i Thinget —, naar han alligevel tog sig af de 2 Mænd, hvis Kalkbrud komme til at ligge saa langt fra Banen, hvor han siger, at den paa-tænkes anlagt. Iøvrigt maa jeg antage, at de ærede Forslagsstillere ville tage Forslaget tilbage, deels paa Grund af de Erklæringer, som ere komne fra den ærede Minister, og deels, fordi Vndringsforslaget er fuldkommen ubrugeligt. Dersom det skulde betyde Noget, og nytte samtlige Kalkbrudseiere, saa maatte der aabenbart staae: „Men tillige paa det Vilkaar, at alle Gierne af Færø Kalkbrud pro rata ere berettigede til at deeltage i Anlægget og Benyttelsen af Banen“; thi, som allerede bemærket, kan det dog ikke være Meningen, at der skulde forbeholdes de nævnte Kalkbrudseiere Ret til at benytte den Bane, som de andre Gierne havde anlagt for deres egne Penge. Naar den Indvending skulde være grundet, at der er nogle Kalkbrudseiere, hvis Lodder ere saa langt fra det Sted, hvor andre Mænd

— som vi iøvrigt ikke kjende — have Lyst til at anlægge en Bane, saa vilde det være ganske naturligt, om man sagde til dem: „Tag I selv Concessjon paa at anlægge en Bane for Eders Regning, og concurrerer med de Andre.“ Jeg troer ikke, at man skal nægte Anlægget af den her omhandlede Bane alene af den Grund, at der er to Kalkbrudseiere, hvis Brud ere noget borte fra det Sted, hvor Banen skal anlægges. Jeg haaber derfor, at de ærede Forslagsstillere ville finde sig foranledigede til at tage Forslaget tilbage.

Frolund: Det vil jeg for min Part dog ikke gjøre. Den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl) og den høitærede Indenrigsminister lagde Noget ind i Forslaget, og derfra argumenterede de om Noget, som slet ikke staaer deri. Der staaer aldeles ikke i Vndringsforslaget, at Banen skal være til lige Fordeel for alle Gierne af Færø Kalkbrud, og det var det, de to Herrer talte om; men der staaer blot, at de skulle være lige berettigede til at benytte Banen; men det er ikke det Samme, som at den skal være dem til lige Fordeel. At man har bragt dette Vndringsforslag ind, forekommer mig dog ikke kan forekomme saa besynderligt, naar man betænker, at der her for første Gang er Tale om at faae en Concessjon af Staten som den, der her forlanges til at fremme en privat Industrie. Det er derfor naturligt, at man saavidt som muligt, søger at fikkre alle de Paagjældende, især naar man tager Hensyn til, at det ene Udgangspunkt for Banen er i den ene Giers Bold, som derved kan forarsage de andre mange Bryderier. Jeg indrømmer forøvrigt, at det gjerne kan være muligt, at Sagen tilsidst vil stille sig saaledes,